

Postanowienie z dnia 11 września 1997 r.

II UZ 68/97

W sytuacji, gdy z akt sprawy wynika, że data doręczenia orzeczenia stronie skarżącej, wyprzedza datę wysłania tego orzeczenia przez sąd, przed podjęciem postanowienia o odrzuceniu kasacji jako spóźnionej (art. 393⁴ KPC), sąd drugiej instancji obowiązany jest przeprowadzić postępowanie dowodowe w celu ustalenia rzeczywistego terminu odbioru orzeczenia przez stronę wnoszącą kasację.

Przewodniczący SSN: Teresa Romer (sprawozdawca), Sędziowie SN: Roman Kuczyński, Zbigniew Myszka.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 11 września 1997 r. sprawy z wniosku Henryka Z. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych-Oddziałowi w C. o rentę inwalidzką, na skutek zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 10 maja 1997 r. [...]

p o s t a n o w i ł :

u c h y l i ć zaskarżone postanowienie w pkt 1 i przekazać w tym zakresie sprawę Sądowi Apelacyjnemu w Katowicach do ponownego rozpoznania.

U z a s a d n i e n i e

Adwokat Maksymilian M.D. złożył w imieniu Henryka Z. zażalenie na postanowienie Sądu Apelacyjnego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach z dnia 10 maja 1997 r. odrzucające kasację od wyroku tego Sądu z dnia 30 stycznia 1997 r. W uzasadnieniu zażalenia pełnomocnik wnioskodawcy Henryka Z. podał, że wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 30 stycznia 1997 r. został wysłany wnioskodawcy za pośrednictwem poczty w dniu 30 kwietnia 1997 r. Dlatego też odrzucenie kasacji, która wpłynęła do Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Częstochowie w dniu 8 maja 1997 r., jako spóźnionej, nie znajduje uzasadnienia.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje:

Wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach oddalający apelację wnioskodawcy od wyroku Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Częstochowie wydany został w dniu 30 stycznia 1997 r. W dniu 5 lutego tego roku wnioskodawca zwrócił się o nadesłanie mu tego wyroku wraz z uzasadnieniem celem złożenia kasacji. W aktach sprawy znajduje się dowód wysłania wnioskodawcy wyroku wraz z uzasadnieniem z datą 30 kwietnia 1997 r. Potwierdzenie odbioru pisma wpłynęło do Sądu Apelacyjnego w dniu 7 maja 1997 r. Równocześnie na tym samym piśmie, przed podpisem osoby je odbierającej, podana jest data "5 04 1997 r.". Na odwrocie pisma wraz z podpisem doręczyciela figuruje jako data doręczenia pisma "5 05 1997 r.". Sąd Apelacyjny przyjął, że kasacja, sporządzona osobiście przez wnioskodawcę w dniu 7 maja 1997 r. (data wpływu do Sądu Apelacyjnego 9 maja 1997 r.), wraz z wnioskiem o zwolnienie od kosztów i ustanowienie adwokata z urzędu podlega odrzuceniu jako złożona po terminie. W dniu 10 maja 1997 r. wpłynęło do Sądu Apelacyjnego pismo procesowe adwokata Maksymiliana M.D., który zgłosił się jako pełnomocnik w sprawie, załączając pełnomocnictwo wnioskodawcy. Wniosek o ustanowienie adwokata z urzędu, który w punkcie 2 zaskarżonego postanowienia został załatwiony odmownie, stał się bezprzedmiotowy wobec ustanowienia przez wnioskodawcę pełnomocnika z wyboru. Natomiast aktualny pozostaje punkt 1 tego postanowienia, którym odrzucono kasację jako spóźnioną. Przyczyną takiej decyzji Sądu Apelacyjnego jest prawdopodobnie omyłkowe przyjęcie przez ten Sąd, iż wnioskodawca otrzymał odpis wyroku wraz z uzasadnieniem w dniu 5 kwietnia 1997 r., a tym samym kasacja złożona osobiście w dniu 8 maja 1997 r. w Sądzie Wojewódzkim w Częstochowie, niezależnie od tego, że została sporządzona przez samego wnioskodawcę, jest spóźniona w stosunku do terminu określonego przez art. 393⁴ KPC. Sąd Apelacyjny powinien był jednak wziąć pod uwagę nie tylko datę, którą prawdopodobnie omyłkowo, jeśli chodzi o miesiąc "04" zamiast "05" podał sam wnioskodawca na potwierdzeniu odbioru odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem, lecz zbadać, w jaki sposób wnioskodawca mógł pokwitować odbiór wyroku z uzasadnieniem w dniu 5 kwietnia 1997 r., skoro wyrok ten został przez Sąd wysłany w dniu 30 kwietnia 1997 r., a doręczyciel potwierdził, że pismo doręczył w dniu 5 maja 1997 r. Data wpływu pisma potwierdzającego odbiór wyroku z uzasadnieniem 7 maja 1997 r. też wskazuje na to, że wnioskodawca podając na pokwitowaniu datę "5.04.1997 r." popełnił oczy-

wistą omyłkę wpisując miesiąc "04" zamiast "05". W tych okolicznościach zażalenie okazało się uzasadnione. Obowiązkiem Sądu przed podjęciem decyzji o odrzuceniu kasacji, jako spóźnionej, było sprawdzenie, w jakiej dacie rzeczywiście wnioskodawca otrzymał odpis wyroku wraz z uzasadnieniem, tym bardziej że na samym oryginale wyroku jest odrębna notatka o wysłaniu odpisu wyroku w dniu 30 kwietnia 1997 r. wraz z pouczeniem o możliwości wniesienia kasacji. Wobec tego rodzaju dowodów zawartych w aktach sądowych uznanie, że wnioskodawca wyrok ten otrzymał 25 dni wcześniej niż został mu on wysłany powinno było wzbudzić wątpliwość Sądu. Bez znaczenia w tych okolicznościach było sporządzenie kasacji osobiście, skoro równocześnie wnioskodawca zwrócił się o wyznaczenie adwokata z urzędu, a następnie na wiele dni przed upływem terminu określonego w art. 393⁴ KPC sam ustanowił pełnomocnika.

Kierując się powyższymi względami Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.

=====